

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2025 r.

RPW/11229/2025 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2025-04-02
Data wpływu: 2025-04-02

Szanowny Pan

Piotr Zgorzelski

Wicemarszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze

Rzeczypospolitej Polskiej

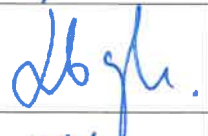
WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

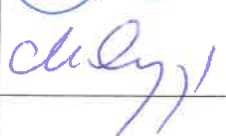
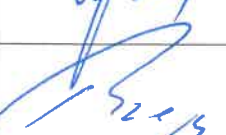
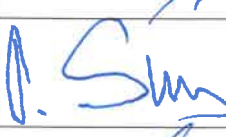
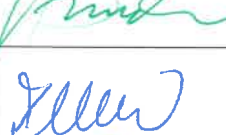
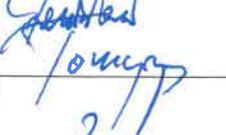
L.dz. SE-III-020.70.2025

Data wpływu 02.04.2025

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy pana posła **Michała Pyrzyka**.

Wykaz posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP popierających projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej

L.p.	Nazwisko	Imię	Klub	Podpis
1.	Bartoszewski	Władysław Teofil	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
2.	Bejda	Paweł	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
3.	Biernacki	Marek	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
4.	Dziedzic	Adam	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
5.	Grzyb	Andrzej	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
6.	Kiepura	Henryk	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
7.	Klimczak	Dariusz	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
8.	Kłopotek	Agnieszka	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
9.	Kosiniak-Kamysz	Władysław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
10.	Krajewski	Stefan	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
11.	Lubczyk	Radosław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
12.	Maliszewski	Mirosław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
13.	Nowogórska	Urszula	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
14.	Orliński	Mirosław Adam	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
15.	Paśawska	Urszula	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	

16.	Paszyk	Krzysztof	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
17.	Pyrzyk	Michał	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
18.	Raś	Ireneusz	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
19.	Różyński	Wiesław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
20.	Rzepa	Jarosław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
21.	Samborski	Tadeusz	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
22.	Sawicki	Marek	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
23.	Siekierski	Czesław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
24.	Smolarz	Henryk	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
25.	Sosnowski	Zbigniew	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
26.	Sroka	Magdalena	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
27.	Tomczak	Jacek	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
28.	Tomczyszyn	Stanisław	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
29.	Zgorzelski	Piotr	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
30.	Ziejewski	Zbigniew	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
31.	Zięba-Gzik	Jolanta	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	
32.	Żelazowska	Bożena	Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga	

Ustawa

z dnia 2025 r.

o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 16 poz. 144 z dnia 4 lutego 2004 r.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Czasem urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jest czas letni środkowoeuropejski.”;

b) uchyla się ust. 2;

2) uchyla się art. 3.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Kwestie związane ze zmianą czasu są uregulowane w ustawie o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 grudnia 2003 roku (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 144). Na podstawie art. 3 Ustawy Prezes Rady Ministrów wprowadza i odwołuje czas letni środkowoeuropejski, w drodze rozporządzenia, ustalając na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego dokładne daty, od których następuje wprowadzenie lub odwołanie czasu letniego.

Każdego roku, w ostatnią niedzielę marca (w nocy z soboty na niedzielę), a także w ostatnią niedzielę października, następuje konieczność przestawienia wskazówek zegara. W marcu o godzinę do przodu, natomiast w październiku o godzinę do tyłu.

W ujęciu historycznym pionierami we wdrożeniu zmiany czasu byli Niemcy. Podczas pierwszej wojny światowej - 30 kwietnia 1916 przesunęli wskazówki zegara o godzinę w przód, 1 października natomiast o godzinę do tyłu. Powyższą metodę wprowadzono także w Anglii. Ówczesne uwarunkowania techniczne i cywilizacyjne w pełni uzasadniały zmianę czasu. Głównym powodem wprowadzenia zmiany było obciążenie produkcją zbrojeniową w czasie I Wojny Światowej, a zmiana czasu stanowiła możliwość zaoszczędzenia energii elektrycznej.

Dwukrotna zmiana czasu w każdym roku nie znajduje obecnie ani uzasadnienia społecznego, ani ekonomicznego. Utrzymanie zmiany czasu stanowi anachronizm i przyczynia się do wielu negatywnych skutków o charakterze zdrowotnym i gospodarczym. Zmiana czasu prowadzi do rozregulowania zegara biologicznego, którego rytm stanowi fundamentalne znaczenie dla zdrowia każdego człowieka i wpływa niekorzystnie na samopoczucie, objawiając się m.in. w kłopotach ze snem czy problemami z koncentracją.

Naukowcy uważają, że manipulowanie czasem powoduje silny „szok czasowy”, działający bardzo niekorzystnie na zdrowie psychiczne i fizyczne ludzi oraz jest przyczyną

wielu chorób. Zgodnie z raportem pt. „Zła Zmiana¹” po zmianie czasu występuje większe ryzyko zawałów serca, wzrost liczby wypadków drogowych, występowanie zaburzeń snu, samopoczucia i nastroju.

Zmiana czasu od dawna nie przynosi korzystnego efektu w postaci oszczędzania energii elektrycznej. Oszczędności nie występują ze względu na zwiększenie zużycia energii elektrycznej po zmroku z powodu krótszego światła dziennego.

Zmiana czasu powoduje utrudnienia w działalności przedsiębiorstw, szczególnie sektora transportowego i bankowego. Pociągi i samoloty są zmuszone dostosować się do przesunięcia czasu, co niekiedy oznacza godzinny postój, lub specjalną zmianę rozkładu. Banki ogłaszają przerwy techniczne w celu wprowadzenia zmiany czasu, podczas których usługi bankowości elektronicznej są niedostępne. Konieczne jest również przestawianie zegarków, harmonogramów pracy w przedsiębiorstwach czy indywidualnych zajęć.

Ustanowienie czasu urzędowego na środkowoeuropejski letni będzie korzystne, ponieważ pomiędzy marcem a październikiem zmiana nie byłaby odczuwalna, a czas w większości państw UE pozostałby identyczny z wyjątkiem Irlandii i Portugalii. Natomiast pomiędzy październikiem a marcem słońce wschodziłoby o godzinę później i dzieńne światło byłoby dostępne o godzinę dłużej popołudniu przez co mogłoby być lepiej wykorzystane niż w godzinach porannych, kiedy większość Polaków uczy się lub pracuje.

Podsumowując, obowiązująca zmiana czasu nie przynosi żadnych pozytywnych efektów. Jest przyczyną cyklicznego chaosu w funkcjonowaniu gospodarki i poszczególnych podmiotów oraz wpływa negatywnie na stan zdrowia obywateli. Ustanowienie całorocznego czasu letniego przyczyni się do ustabilizowania naturalnego cyklu biologicznego oraz do poprawy jakości życia Polaków.

¹ Raport „ZŁA ZMIANA – NEGATYWNE KONSEKWENCJE ZMIANY CZASU, FUNDACJI REPUBLIKAŃSKIEJ ORAZ STOWARZYSZENIA KOLIBER”

Na uwagę zasługują wyniki sondażu z których wynika, że blisko trzy czwarte respondentów (74 proc.) uważa, że należy skończyć ze zmianą czasu z zimowego na letni i z letniego na zimowy. Przeciwnego zdania jest jedynie 13 proc.

Unia Europejska zaproponowała odejście od tej praktyki już w 2018 roku. Prace musiały jednak zostać przerwane ze względu na wybuch pandemii. Komisja Europejska wróciła do tej sprawy w 2021 roku i zaproponowała, że państwa członkowskie będą mogły dostosować się do nowych zasad do 2026 roku.

Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt niesie za sobą pozytywne skutki gospodarcze i społeczne.

Prawo Unii Europejskiej. Terminy wprowadzania i odwoływania czasu letniego ustala Prezes Rady Ministrów w rozporządzeniu, co wynika z Dyrektywy 2000/84/WE w sprawie ustaleń dotyczących czasu letniego. Jeżeli dany kraj członkowski Unii Europejskiej wprowadza i odwołuje czas letni, to jest zobowiązany do uczynienia tego w terminach wspólnych dla całego obszaru Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)

projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Ustawa o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Michał Ryzek

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

1. Zidentyfikowany problem:

Obowiązujące przepisy Ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 144) przewidują cykliczną zmianę czasu urzędowego dwa razy w roku – w marcu i w październiku – poprzez naprzemienne stosowanie czasu środkowoeuropejskiego i czasu letniego środkowoeuropejskiego. Praktyka ta, wywodząca się z realiów pierwszej połowy XX wieku, utraciła współcześnie uzasadnienie zarówno społeczne, jak i gospodarcze. Wskazuje się na jej negatywny wpływ na zdrowie obywateli, dezorganizację harmonogramów pracy i usług, a także brak rzeczywistych oszczędności energetycznych. Jednocześnie system ten wymaga od państwa corocznego wydawania rozporządzeń oraz technicznego dostosowywania systemów publicznych i prywatnych.

2. Proponowane rozwiązania:

Projekt ustawy zakłada rezygnację z dotychczasowej praktyki zmiany czasu oraz wprowadzenie całorocznego stosowania czasu letniego środkowoeuropejskiego jako obowiązującego czasu urzędowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nowe rozwiązanie ustabilizuje system prawny w zakresie ustalania czasu urzędowego, wyeliminuje konieczność dwukrotnego dostosowywania zegarów biologicznych i technicznych, a także poprawi funkcjonowanie podmiotów gospodarczych i instytucji publicznych, w szczególności w sektorze transportu, bankowości i usług cyfrowych.

3. Skutki braku zmian:

Utrzymanie obecnych regulacji oznacza dalsze trwanie w przestarzałym modelu organizacji czasu urzędowego, skutkującym:

- rozregulowaniem rytmu dobowego obywateli;
- zwiększonym ryzykiem problemów zdrowotnych, w tym kardiologicznych i neurologicznych;
- dezorganizacją usług publicznych i gospodarczych, w szczególności transportu zbiorowego i sektora finansowego;
- brakiem korzyści energetycznych przy jednoczesnym generowaniu kosztów organizacyjnych i technicznych związanych z dostosowywaniem systemów do zmiany czasu.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

☒ Tak

☐ Nie

Rozważano alternatywę w postaci pozostania przy czasie środkowoeuropejskim (tzw. "zimowym") jako czasie obowiązującym przez cały rok. Propozycja ta została jednak uznana za mniej korzystną z punktu widzenia potrzeb społecznych, efektywności wykorzystania światła dziennego oraz zgodności z oczekiwaniami większości obywateli. Według dostępnych badań opinii publicznej, zdecydowana większość Polaków opowiada się za całorocznym czasem letnim. Ponadto, zaproponowane rozwiązanie jest spójne z dotychczasowymi propozycjami Komisji Europejskiej, przewidującymi możliwość wyboru jednego stałego czasu urzędowego przez każde państwo członkowskie.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projektowana Ustawa o zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zakłada odejście od obecnie obowiązującego modelu zmiany czasu dwa razy w roku i ustanowienie całorocznego czasu letniego (UTC+2) jako obowiązującego czasu urzędowego na terytorium Polski. Powyższe wiąże się z koniecznością modyfikacji obowiązujących przepisów krajowych, w tym uchylenia art. 3 ustawy, który dotychczas stanowił podstawę prawną do wydawania przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzeń w sprawie terminów wprowadzenia i odwołania czasu letniego.

Wprowadzenie regulacji może mieć wpływ na stosowanie prawa Unii Europejskiej, w szczególności Dyrektywy 2000/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 stycznia 2001 r. w sprawie ustaleń dotyczących czasu letniego. Zmiana ta wymaga więc uwzględnienia systemowych i terminologicznych powiązań z obowiązującym porządkiem prawnym UE oraz oceną ewentualnych skutków kolizji przepisów.

W dalszej części dokonano oceny spójności projektowanych przepisów z obowiązującym prawem krajowym, Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz regulacjami prawa Unii Europejskiej.

a) Ocena spójności projektowanych rozwiązań z dotychczasowymi regulacjami

Projekt jest spójny z porządkiem prawnym Rzeczypospolitej Polskiej i nie narusza przepisów ustawowych wyższego rzędu. Nowelizacja ma charakter precyzyjny, ograniczony do jednej ustawy, i nie wywołuje skutków w pozostałych aktach prawnych.

b) Ocena zgodności projektowanych rozwiązań z Konstytucją RP

Projektowana regulacja pozostaje w pełni zgodna z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Nie narusza praw i wolności obywatelskich, a jej celem jest poprawa warunków życia i zdrowia obywateli, co jest zgodne z zasadą dobra wspólnego oraz ochrony zdrowia publicznego.

c) Ocena zgodności z prawem międzynarodowym i prawem UE

Projektowana ustawa pozostaje w zakresie obowiązywania Dyrektywy 2000/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 stycznia 2001 r. w sprawie ustaleń dotyczących czasu letniego.

Zgodnie z interpretacją przepisów dyrektywy oraz aktualnym stanem prawnym, państwo członkowskie może wybrać, czy stosuje czas letni, pod warunkiem że – jeśli go stosuje – robi to w jednolitych ramach czasowych określonych przez UE. Projekt zakłada całoroczne stosowanie czasu letniego, co oznacza, że nie dochodzi do jego wprowadzenia ani odwoływania w rozumieniu dyrektywy – a więc regulacja ta nie narusza jej przepisów.

Dodatkowo, w 2018 r. Komisja Europejska zainicjowała prace nad zniesieniem obowiązku zmiany czasu, a państwom członkowskim zaproponowano możliwość wyboru jednego stałego czasu. Projektowana ustawa wpisuje się w ten kierunek zmian.

d) Uzasadnienie terminu wejścia w życie ustawy oraz rozwiązań przejściowych i dostosowujących

Ustawa przewiduje wejście w życie po upływie 7 dni od ogłoszenia. Termin ten jest adekwatny i wystarczający do zapewnienia stabilności systemowej oraz przygotowania komunikatów i dostosowań organizacyjnych przez podmioty publiczne i prywatne.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez odejście od dotychczasowego modelu dwukrotnej zmiany czasu w ciągu roku

i ustanowienie całorocznego czasu letniego, wywiera istotny wpływ społeczny. Wprowadzenie stabilnego systemu czasu urzędowego sprzyja uporządkowaniu rytmu życia obywateli, redukuje dezorientację związaną z przestawianiem zegarków oraz eliminuje negatywne konsekwencje zdrowotne, które w literaturze i badaniach są wiązane ze zmianą czasu.

Z perspektywy obywateli ustabilizowanie obowiązującego czasu urzędowego oznacza poprawę komfortu codziennego funkcjonowania, większą przewidywalność planowania zajęć edukacyjnych i zawodowych oraz lepsze wykorzystanie światła dziennego w godzinach popołudniowych. Dotyczy to w szczególności rodzin z dziećmi, osób starszych, a także pracowników zmianowych i osób uczących się.

Wprowadzenie całorocznego czasu letniego może również pozytywnie oddziaływać na jakość życia, promując aktywność fizyczną oraz integrację społeczną w godzinach popołudniowych, które – zwłaszcza w okresie jesienno-zimowym – zyskałyby dodatkową godzinę światła dziennego.

a) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

- Obywatele (wszyscy mieszkańcy RP) – projekt dotyczy całości społeczeństwa i wpływa na codzienne funkcjonowanie osób fizycznych. Szczególnie rodziny z dziećmi (stałość w organizacji dnia ułatwia opiekę nad dziećmi i funkcjonowanie w domowym rytmie dnia.), osoby starsze, osoby pracujące zmianowo, osoby z zaburzeniami snu oraz wszyscy, którzy odczuwają negatywne skutki cyklicznej zmiany czasu.
- Pracownicy i pracodawcy – w szczególności w sektorze usług, transportu, edukacji, ochrony zdrowia, energetyki i produkcji, gdzie zmiana czasu powoduje zakłócenia w planowaniu pracy i obiegu dokumentów.
- Uczniowie i studenci – Dla tej grupy istotna jest stabilność rytmu dobowego i lepsze wykorzystanie światła dziennego w godzinach popołudniowych.

b) Liczebność wskazanych podmiotów:

- Projekt oddziałuje bezpośrednio na całą populację kraju – według danych GUS z 2023 r. oznacza to ponad 37 milionów obywateli.
- Zmiana szczególnie dotyczy około 15 mln pracowników (w tym szacunkowo 2,5-3 mln pracowników zmianowych), 9,8 mln seniorów 60+ oraz 6,5 mln dzieci i młodzieży, z czego 4,6 mln uczęszcza do szkół podstawowych i średnich, których tryb życia jest ściśle powiązany z rytmem czasu urzędowego.

c) Wpływ projektu na wskazane podmioty (ujęcie niemierzalne):

- Poprawa zdrowia i komfortu życia: wyeliminowanie dwukrotnego w roku „szoku czasowego” (przestawiania zegarków) przyczyni się do stabilizacji rytmu biologicznego. Ułatwi to utrzymanie

regularnego trybu życia i zmniejszy ryzyko zaburzeń snu, spadku koncentracji, stresu oraz objawów depresyjnych.

- Ułatwienie organizacji życia codziennego: brak zmiany czasu uprości planowanie obowiązków zawodowych, szkolnych, transportowych i rodzinnych.

- Wzmocnienie poczucia stabilności: coroczna zmiana czasu jest przez wielu obywateli postrzegana jako nielogiczna i zbędna. Jej likwidacja odpowiada na potrzeby większości społeczeństwa – zgodnie z badaniami opinii publicznej ponad 70% Polaków popiera rezygnację ze zmiany czasu.

d) Skutki pozytywne (korzyści) i skutki negatywne (koszty):

1. Pozytywne skutki (korzyści):

- Korzyści zdrowotne: redukcja objawów zaburzeń snu, mniejsza liczba hospitalizacji związanych z układem krążenia (np. zawały po zmianie czasu), poprawa ogólnego dobrostanu psychicznego.

- Korzyści organizacyjne: uproszczenie zarządzania czasem pracy, nauki i usług publicznych; brak potrzeby aktualizacji harmonogramów, systemów informatycznych i urządzeń technicznych dwa razy do roku.

- Korzyści psychologiczne: pozytywny odbiór decyzji przez obywateli, odczuwających zmiany czasu jako sztuczne i niepotrzebne.

2. Negatywne skutki (koszty):

- Możliwy początkowy okres adaptacji dla części społeczeństwa przyzwyczajonej do sezonowej zmiany czasu (np. w zakresie godzin wschodu i zachodu słońca w sezonie zimowym).

- Potrzeba dostosowania materiałów edukacyjnych, informacyjnych i komunikatów publicznych (np. zmiana szablonów ogłoszeń w szkołach, urzędach itp.) – skutki te mają jednak charakter jednorazowy i o znikomym wpływie.

Źródła danych, metodyka i założenia

Źródła danych – Szacowania opierają się na danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) dotyczących liczby pracowników zatrudnionych w systemie zmianowym oraz struktury demograficznej rodzin z dziećmi w Polsce, w tym danych z Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021. Dodatkowo wykorzystano opracowania Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego (CIOP-PIB) w zakresie wpływu pracy zmianowej i zaburzeń rytmu dobowego na zdrowie oraz publikacje Fundacji Republikańskiej i Stowarzyszenia Koliber dotyczące konsekwencji zmiany czasu. Wykorzystano również dane Eurostatu i raporty Komisji Europejskiej analizujące skutki zmiany czasu w państwach UE.

Metodyka – Analiza opiera się na ocenie jakościowej i ilościowej wpływu rezygnacji ze zmiany czasu na wskazane grupy społeczne – w szczególności pracowników zmianowych i rodziny

z dziećmi. Uwzględniono również wpływ ustabilizowanego rytmu dobowego na zdrowie i funkcjonowanie społeczne. Zastosowano analizę porównawczą sytuacji w krajach, które zrezygnowały z przestawiania zegarów (np. Islandia) oraz zestawiono prognozy skutków społecznych z danymi krajowymi.

Założenia – Przyjęto, że wejście w życie ustawy nastąpiłoby jeszcze przed zakończeniem obowiązywania obecnego rozporządzenia w sprawie wprowadzenia i odwołania czasu letniego (czyli przed końcem 2026 r.), co umożliwiłoby płynne przejście do całorocznego czasu letniego. Założono również, że efekt społeczny ustawy będzie odczuwalny w wymiarze długoterminowym, w szczególności w zakresie zdrowia publicznego, organizacji życia rodzinnego oraz funkcjonowania pracowników zmianowych.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przewidująca rezygnację z dwukrotnej zmiany czasu w ciągu roku i wprowadzenie całorocznego czasu letniego środkowoeuropejskiego, niesie ze sobą szereg potencjalnych skutków gospodarczych, głównie o charakterze pozytywnym. Ich występowanie wynika zarówno z ograniczenia kosztów operacyjnych w niektórych branżach, jak i z ułatwień organizacyjnych w funkcjonowaniu przedsiębiorstw, w tym podmiotów działających w obszarze transportu, bankowości i usług cyfrowych.

Zgodnie z szacunkami i analizami przeprowadzonymi w krajach rozważających lub wdrażających podobne rozwiązania (np. w USA, Kanadzie i UE), najistotniejsze korzyści gospodarcze wynikają z eliminacji przerw technicznych, konieczności dostosowywania systemów informatycznych i harmonogramów pracy do zmiany czasu oraz ograniczenia ryzyka błędów operacyjnych.

Dodatkowo, wprowadzenie jednolitego czasu w ciągu całego roku może pozytywnie wpłynąć na produktywność pracowników, zmniejszyć absencję chorobową i poprawić efektywność funkcjonowania organizacji, szczególnie w pierwszych dniach po potencjalnej zmianie czasu, które – jak wskazują dane – bywają najbardziej problematyczne z punktu widzenia gospodarki.

a) Podmioty, na które wpływa projekt:

- Przedsiębiorstwa z sektora transportu i logistyki – w tym kolej, linie lotnicze, operatorzy komunikacji miejskiej i międzynarodowej.
- Sektor bankowy i instytucje finansowe – w zakresie konieczności wprowadzania zmian technicznych i przerw systemowych.

- Przedsiębiorstwa wykorzystujące złożone systemy informatyczne – m.in. w sektorze energetycznym, handlu, telekomunikacji, produkcji przemysłowej.
- Pracodawcy i pracownicy zatrudnieni w systemie zmianowym – w szczególności w zakładach przemysłowych, ochronie zdrowia i służbach porządkowych.
- Mikroprzedsiębiorcy i MŚP – w zakresie uproszczenia prowadzenia działalności w odniesieniu do harmonogramów, grafiku pracy czy współpracy międzynarodowej.

b) Liczebność wskazanych podmiotów:

- W Polsce działa około 3 mln przedsiębiorstw, z czego ponad 2,2 mln to mikroprzedsiębiorcy i MŚP. Znaczna część z nich korzysta z systemów teleinformatycznych oraz prowadzi działalność związaną z logistyką, handlem czy usługami.
- Sektor bankowy to ponad 30 banków komercyjnych oraz liczne instytucje finansowe i spółdzielcze, które obsługują miliony klientów i prowadzą operacje wymagające dokładnej synchronizacji czasowej.
- W sektorze transportowym zatrudnionych jest ok. 300 tys. osób, a zmiana czasu wpływa bezpośrednio na rozkłady jazdy, bezpieczeństwo i funkcjonowanie sieci.
- Liczba pracowników pracujących w systemie zmianowym w Polsce przekracza 2,5 mln osób, szczególnie w służbie zdrowia, przemyśle, logistyce i handlu.

c) Wpływ projektu na wskazane podmioty:

1. Zmniejszenie kosztów technicznych związanych z przestawianiem systemów informatycznych, które generują dodatkowe obciążenia administracyjne i ryzyko błędów.
2. Zwiększenie efektywności operacyjnej w transporcie i logistyce poprzez uproszczenie rozkładów jazdy i ograniczenie konieczności korekt.
3. Poprawa ciągłości świadczenia usług bankowych i elektronicznych, które w czasie zmiany czasu bywają czasowo niedostępne (np. serwisy transakcyjne).
4. Lepsza organizacja pracy i harmonogramów w przedsiębiorstwach, zwłaszcza tych operujących w międzynarodowym środowisku czasowym.
5. Potencjalny wzrost wydajności pracowników w wyniku mniejszego rozregulowania rytmu biologicznego – wpływającego pośrednio na jakość i wydajność pracy.

d) Skutki pozytywne (korzyści) i skutki negatywne (koszty):

1. Skutki pozytywne (korzyści):

- Oszczędności w sektorze informatycznym i finansowym związane z brakiem konieczności wdrażania zmian technicznych – szacunkowo nawet kilka milionów złotych rocznie w skali całej gospodarki.

- Spadek liczby błędów systemowych i operacyjnych, które mogą pojawić się przy zmianie czasu zwłaszcza w bankowości, logistyce i usługach krytycznych.

- Poprawa stabilności procesów w firmach działających na rynkach międzynarodowych dzięki jednolitemu czasowi w ciągu roku.

- Lepsze wykorzystanie dziennego światła w miesiącach jesienno-zimowych, co może pośrednio wpłynąć na produktywność.

2. Skutki negatywne (koszty):

- Możliwość czasowego rozminięcia się z czasem urzędowym niektórych państw UE w okresie jesienno-zimowym, co może wymagać dostosowań w kontaktach międzynarodowych.

- Potrzeba dostosowania niektórych procedur operacyjnych, systemów i harmonogramów, które automatycznie zakładają zmianę czasu – w pierwszym roku po wejściu w życie ustawy.

Źródła danych, metodyka i założenia

Źródła danych - Szacowania skutków gospodarczych opierają się na danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) dotyczących liczby przedsiębiorstw w Polsce, w tym mikro-, małych i średnich firm, a także zatrudnienia w sektorach najbardziej wrażliwych na zmianę czasu, takich jak transport, bankowość i informatyka. Wykorzystano również informacje publikowane przez Urząd Transportu Kolejowego oraz Związek Banków Polskich w zakresie zakłóceń technicznych i organizacyjnych towarzyszących zmianie czasu. Dodatkowo uwzględniono dane Eurostatu oraz analizy instytucji europejskich dotyczące wpływu zmiany czasu na gospodarkę państw członkowskich. Metodyka opiera się na analizie porównawczej kosztów i utrudnień organizacyjnych wynikających z dwukrotnej zmiany czasu w roku, uwzględniając przerwy techniczne w bankowości elektronicznej, zmiany w rozkładach jazdy w transporcie publicznym oraz obciążenia administracyjne przedsiębiorstw. Oszacowano również wpływ stabilizacji systemu czasu urzędowego na wydajność pracy oraz redukcję zakłóceń w działalności gospodarczej.

Założono, że rezygnacja ze zmiany czasu wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie sektorów wrażliwych organizacyjnie, przy czym skutki będą stopniowo odczuwalne w horyzoncie kilkuletnim. W analizie przyjęto konserwatywne podejście do estymacji efektów, zakładając umiarkowany poziom adaptacji przedsiębiorstw do jednolitego czasu letniego obowiązującego przez cały rok.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy o rezygnacji ze zmiany czasu nie powoduje żadnych dodatkowych kosztów dla sektora finansów publicznych. Wprowadzenie całorocznego czasu letniego nie wiąże się

z koniecznością tworzenia nowych instytucji ani ponoszenia wydatków inwestycyjnych lub operacyjnych po stronie administracji publicznej.

Brak jest podstaw do uznania, że zmiana ta obciąży budżet państwa lub budżety jednostek samorządu terytorialnego – przepisy mają charakter normatywny i porządkujący, bez konieczności ponoszenia wydatków. Nie przewiduje się również wpływu na przychody budżetowe, ponieważ zmiana nie dotyczy systemu podatkowego, opłat publicznoprawnych ani mechanizmów dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego.

Wręcz przeciwnie – w dłuższej perspektywie można spodziewać się pośrednich oszczędności w sektorze publicznym, wynikających z ograniczenia kosztów administracyjnych związanych z przestawianiem systemów informatycznych, planowaniem harmonogramów pracy, czy dostosowywaniem rozkładów transportu publicznego. Zmniejszenie zakłóceń organizacyjnych może wpłynąć na poprawę efektywności operacyjnej instytucji publicznych.

Reasumując, projektowana ustawa nie generuje skutków finansowych w rozumieniu obciążenia sektora finansów publicznych i nie wymaga pozyskania dodatkowych źródeł finansowania.

a) Podmioty, na które wpływa projekt (pośrednio):

- Podmioty sektora publicznego – organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego, a także instytucje publiczne (np. szkoły, uczelnie, szpitale), mogą odczuć pozytywne skutki finansowe w postaci uproszczenia procesów organizacyjnych i zmniejszenia kosztów obsługi technicznej związanej ze zmianą czasu. Zmniejszeniu ulegną koszty synchronizacji systemów informatycznych, przestawiania urzędzeń, aktualizacji grafików pracy czy modyfikacji rozkładów transportu.
- Podmioty gospodarcze – przedsiębiorstwa z branży transportu (koleje, lotnictwo), bankowości, informatyki, energetyki oraz usług czasu rzeczywistego (np. operatorzy telekomunikacyjni) również mogą skorzystać z redukcji kosztów operacyjnych wynikających z dwukrotnej zmiany harmonogramów rocznie. Koszty te nie będą już ponoszone, co może przynieść oszczędności, choć trudne do jednoznacznego oszacowania.
- Mikroprzedsiębiorstwa i MŚP – brak konieczności dostosowywania godzin pracy, aktualizacji systemów i przestawiania urzędzeń może również wpłynąć korzystnie na ograniczenie drobnych kosztów technicznych i logistycznych.

b) Liczebność grupy wskazanych podmiotów:

1. Podmioty sektora publicznego – W Polsce funkcjonuje około 2,5 tys. jednostek administracji rządowej oraz ponad 2,8 tys. jednostek samorządu terytorialnego (gminy, powiaty, województwa). Do tego dochodzi kilkadziesiąt tysięcy instytucji publicznych, takich jak szkoły, szpitale, uczelnie, które w ramach swojej działalności organizacyjnej muszą corocznie dostosowywać się do zmiany czasu.

2. Przedsiębiorstwa sektora transportu, bankowości i teleinformatyki – Według danych GUS i raportów branżowych w Polsce działa około 120 przedsiębiorstw obsługujących kolejowy transport pasażerski i towarowy, kilkanaście linii lotniczych oraz kilkaset firm z sektora logistyki i przewozów lokalnych. W sektorze bankowym funkcjonuje około 30 banków komercyjnych oraz ponad 500 banków spółdzielczych. W sektorze ICT działa ponad 70 tys. firm, w tym operatorzy telekomunikacyjni i dostawcy systemów informatycznych.

3. Mikroprzedsiębiorstwa i małe firmy – W Polsce działa około 2 milionów mikroprzedsiębiorstw i ponad 250 tys. małych i średnich firm (MŚP), z których część, zwłaszcza działająca w sektorze usług lub produkcji, może odczuwać coroczne niedogodności związane z koniecznością technicznego dostosowania grafiku pracy i sprzętu do zmiany czasu.

c) Wpływ projektu na wskazane podmioty:

1. Podmioty sektora publicznego – Projektowana rezygnacja ze zmiany czasu przyczyni się do uproszczenia funkcjonowania wielu instytucji publicznych, które obecnie zmuszone są do okresowego dostosowywania harmonogramów pracy, systemów informatycznych oraz urządzeń technicznych. Zniesienie konieczności przestawiania czasu ograniczy ryzyko zakłóceń organizacyjnych, w szczególności w jednostkach o działalności całodobowej, takich jak szpitale, służby ratunkowe czy służby transportowe.

2. Przedsiębiorstwa sektora transportu, bankowości i teleinformatyki – Zniesienie obowiązku przestawiania czasu dwukrotnie w ciągu roku przyniesie korzyści operacyjne i organizacyjne dla firm, które muszą obecnie ponosić dodatkowe koszty związane z synchronizacją systemów, planowaniem rozkładów jazdy, a także zapewnieniem ciągłości usług teleinformatycznych i bankowych. Wyeliminowanie konieczności dostosowywania się do zmian czasu zwiększy stabilność działania i zminimalizuje ryzyko wystąpienia awarii lub błędów operacyjnych.

3. Mikroprzedsiębiorstwa i małe firmy (MŚP) – Choć dla najmniejszych firm skutki zmiany czasu są mniej odczuwalne w wymiarze finansowym, to projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ich codzienne funkcjonowanie, eliminując konieczność dostosowywania czasu pracy, planów produkcyjnych i usług. Zniesienie zmiany czasu będzie korzystne zwłaszcza dla firm o niskich zasobach kadrowych i technicznych, gdzie każde zakłócenie organizacyjne może wpływać na jakość świadczonych usług.

d) Wpływ kwotowy na dochody i wydatki podmiotów:

Projekt ustawy nie przewiduje bezpośrednich skutków finansowych w postaci obciążeń lub dochodów dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzenie całorocznego czasu letniego oznacza odejście od konieczności cyklicznej zmiany czasu, co przyniesie potencjalne oszczędności organizacyjne i operacyjne dla podmiotów publicznych oraz sektora prywatnego, jednak

bez konieczności ponoszenia dodatkowych nakładów,
w szczególności:

- Budżet państwa i jednostki samorządu terytorialnego – Projekt nie generuje nowych wydatków, a zniesienie zmiany czasu może w dłuższym okresie ograniczyć koszty techniczne i administracyjne związane z przystosowywaniem infrastruktury i systemów informatycznych do zmiany czasu. Oszczędności te mają jednak charakter pośredni i trudny do precyzyjnego oszacowania.
- Sektor transportowy, bankowy i teleinformatyczny – Choć projekt nie wprowadza obowiązku ani mechanizmów kompensacyjnych, jego wejście w życie może ograniczyć koszty związane z dostosowywaniem rozkładów jazdy, wprowadzaniem przerw technicznych w systemach bankowych oraz aktualizacją systemów teleinformatycznych. Oszczędności te będą miały charakter rozproszony i nie zostaną bezpośrednio ujęte w budżetach publicznych.
- Przedsiębiorcy i gospodarstwa domowe – Zniesienie konieczności dostosowywania harmonogramów pracy, synchronizacji urządzeń i systemów informatycznych może wpłynąć na ograniczenie drobnych kosztów operacyjnych w skali mikro, jednak nie generuje to wymiernych dochodów ani kosztów, które należałoby uwzględniać w bilansach finansów publicznych.

Źródła danych, metodyka i założenia przyjęte do obliczeń

Źródła danych – Analiza opiera się na dostępnych raportach i publikacjach dotyczących funkcjonowania systemu zmiany czasu, w tym danych z Komisji Europejskiej, Fundacji Republikańskiej, Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) oraz opinii branżowych organizacji sektora transportowego i teleinformatycznego. Uwzględniono również stanowiska instytucji rządowych oraz publikacje naukowe dotyczące wpływu zmiany czasu na gospodarkę i funkcjonowanie sektora publicznego.

Metodyka – Przyjęto jakościowe podejście analityczne z uwagi na brak możliwości dokonania wiarygodnych i jednolitych szacunków liczbowych dla całej gospodarki. Ocenie poddano charakter i rodzaj wpływu regulacji, opierając się na doświadczeniach wcześniejszych lat, badaniach eksperckich oraz przykładach funkcjonowania państw, które zrezygnowały ze zmiany czasu (np. Islandii).

Założenia – Przyjęto, że projektowana ustawa nie wprowadza nowych zadań dla administracji publicznej ani nie generuje konieczności dodatkowego finansowania. Założono również, że zniesienie zmiany czasu nie powoduje ubytku dochodów ani kosztów kwalifikowalnych do ujęcia w planie finansowym państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Dodatkowe korzyści, w tym potencjalne oszczędności dla przedsiębiorstw i obywateli, mają charakter pośredni i niepieniężny.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie przewiduje wydatków publicznych wymagających wskazania dodatkowych źródeł finansowania. W związku z tym:

a) Czy konieczne jest pozyskanie dodatkowych środków na sfinansowanie skutków finansowych projektu?

Nie. Wdrożenie projektowanych przepisów nie wiąże się z koniecznością ponoszenia dodatkowych wydatków ze środków publicznych. Zmiana charakteru obowiązującego czasu urzędowego ma charakter systemowy i nie wymaga tworzenia nowych struktur organizacyjnych ani finansowania nowych zadań.

b) Źródła pozyskania tych dodatkowych środków

Nie dotyczy. Z uwagi na brak skutków finansowych, nie ma potrzeby wskazywania źródeł finansowania. Ewentualne koszty techniczne, takie jak dostosowanie systemów informatycznych czy harmonogramów, zostaną pokryte w ramach bieżących budżetów jednostek administracji publicznej i nie wpłyną istotnie na budżet państwa ani budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Źródła danych, metodyka i założenia przyjęte do obliczeń

Źródła danych – Przyjęte założenia oparto na danych publikowanych przez Główny Urząd Statystyczny (GUS), Komisję Europejską, Fundację Republikańską oraz organizacje branżowe, m.in. związane z sektorem transportowym, finansowym i energetycznym. Skorzystano również z raportów i analiz dotyczących skutków gospodarczych zmiany czasu, w tym wyników badań międzynarodowych oraz danych porównawczych z krajów, które zrezygnowały z sezonowej zmiany czasu (takich jak Islandia czy Białoruś). Uzupełniając uwzględniono także dostępne dane Komisji Europejskiej dotyczące konsultacji społecznych w zakresie rezygnacji ze zmiany czasu w Unii Europejskiej.

Metodyka – Przyjęto podejście jakościowe, uwzględniające charakter skutków społecznych i organizacyjnych związanych z utrzymywaniem sezonowej zmiany czasu. W analizie nie wskazano wartości bezwzględnych, ponieważ projekt ustawy nie przewiduje mechanizmów finansowych ani interwencji budżetowych – nie wprowadza ani nowych zadań, ani obowiązków po stronie administracji publicznej, nie ustanawia dotacji, subwencji ani programów dofinansowania. Oszacowanie ewentualnych skutków pozytywnych (np. uproszczenia operacyjne w przedsiębiorstwach) pozostaje w gestii sektorowych analiz branżowych, wykraczających poza zakres niniejszego opracowania.

Założenia – Podstawowym założeniem jest, że zniesienie obowiązku zmiany czasu nie pociąga za sobą skutków budżetowych w ujęciu bezpośrednim. Projekt ustawy nie wymaga stworzenia nowych instytucji, nie wiąże się z koniecznością wprowadzenia systemów rekompensat, nie wymusza nowelizacji innych aktów prawnych o charakterze finansowym. Nie przewiduje się także wpływu na dochody i wydatki jednostek samorządu terytorialnego, gdyż czas urzędowy ma zastosowanie jednolicie na całym terytorium państwa i nie jest przedmiotem lokalnych regulacji. Potencjalne skutki finansowe po stronie sektora prywatnego mają charakter pośredni (np. mniejsze koszty operacyjne w bankowości i transporcie), ale nie stanowią elementu wpływającego na budżet państwa lub JST.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

☒ Nie

Tak, ponieważ:

☐ określa plan przyznania lub zmiany pomocy państwa (art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej);

☐ zawiera przepisy techniczne (dyrektywa (UE) 1535/2015);

☐ dotyczy dziedziny podlegającej kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (art. 127 ust. 4 tiret drugie TfUE);

☐ ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców (dyrektywa 2006/123/WE);

☐ dotyczy innych niż wymienione wyżej dziedzin objętych procedurą notyfikacyjną.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie zawiera przepisów wymagających notyfikacji zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę przekazywania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Projekt nie wprowadza: przepisów technicznych, regulacji wpływających na swobodę świadczenia usług transgranicznych, norm technicznych w rozumieniu prawa Unii Europejskiej, ani też przepisów wpływających na zasady konkurencji na rynku wewnętrznym UE.

Projekt nie zawiera również regulacji w dziedzinach objętych kompetencjami Europejskiego Banku Centralnego, nie przyznaje ani nie zmienia pomocy państwa, a także nie ustanawia szczególnych zasad dotyczących podejmowania działalności gospodarczej ani jej zakończenia. W odniesieniu do dyrektywy 2000/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 stycznia 2001 r. w sprawie ustaleń dotyczących czasu letniego należy zauważyć, że:

- dyrektywa ta dotyczy harmonizacji terminów wprowadzania i odwoływania czasu letniego tylko w przypadku, gdy dane państwo członkowskie decyduje się stosować czas letni;
- nie nakłada natomiast obowiązku stosowania podwójnego systemu czasu w ciągu roku (letni/zimowy), a tym bardziej – nie zakazuje przyjęcia stałego systemu czasowego.

Wskazuje na to zarówno brzmienie przepisów dyrektywy, jak i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące wykładni wielojęzycznych aktów prawa UE. Przykładowo, Islandia – choć objęta dyrektywą jako członek Europejskiego Obszaru Gospodarczego – uzyskała od niej wyłączenie i nie stosuje zmiany czasu, co pokazuje, że możliwe są wyjątki od ogólnej praktyki.

Mając na uwadze powyższe, projektowana ustawa – jako regulacja krajowa w zakresie ustalenia jednej strefy czasowej – nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej, a jej wejście w życie nie naruszy przepisów obowiązującego prawa unijnego w sposób wymagający zastosowania procedury notyfikacyjnej.

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

☒ Nie

☐ Tak

Projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie wprowadza regulacji dotyczących zasad podejmowania, wykonywania ani zakończenia działalności gospodarczej, o których mowa w art. 34 ust. 2a Regulaminu Sejmu.

Projekt nie nakłada żadnych obowiązków rejestracyjnych, licencyjnych, sprawozdawczych ani innych warunków formalnych, które musiałyby zostać spełnione przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą. Zmiana polega wyłącznie na ustanowieniu jednolitego czasu urzędowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie ingeruje w regulacje dotyczące swobody działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. W konsekwencji, projekt nie zawiera przepisów, które wymagałyby szczególnej oceny pod kątem wpływu na warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

☒ Nie

☐ Tak

Projekt ustawy nie przewiduje żadnych rozwiązań, które skutkowałyby dodatkowymi obowiązkami administracyjnymi dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Proponowana zmiana polega wyłącznie na rezygnacji z dwukrotnej zmiany czasu w ciągu roku poprzez ustanowienie całorocznego czasu letniego środkowoeuropejskiego jako jedynego obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie przewiduje się konieczności dokonywania przez przedsiębiorców zmian w zakresie rejestracji działalności, składania sprawozdań, dostosowania systemów raportowania czy spełnienia dodatkowych wymagań prawnych. Zmiana czasu urzędowego będzie miała charakter jednorazowy, a wszelkie korekty w systemach informatycznych czy harmonogramach organizacyjnych będą miały charakter techniczny i rutynowy, porównywalny do obecnych procedur przestawiania czasu dwa razy do roku.

W konsekwencji projekt nie generuje żadnych dodatkowych kosztów ani formalności administracyjnych dla sektora MŚP.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

☒ Nie

☐ Tak

Projekt ustawy o zmianie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie wprowadza przepisów regulacyjnych ani nie ustanawia wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych. Proponowane zmiany nie odnoszą się do zasad uznawania kwalifikacji zawodowych, ani nie wpływają na mobilność zawodową osób wykonujących zawody regulowane w Unii Europejskiej. Projekt dotyczy wyłącznie uregulowania kwestii obowiązywania czasu urzędowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie ma zastosowania do jakiegokolwiek dziedziny działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o uznawaniu kwalifikacji zawodowych.